

ni
CRISEA REYES

Bukal ang Pag-ibig

MALAKING DESGRASYA.
UMINOM NG LASON SI
ALING NORA.

M ANAKA-NAKANG pumupunit sa katahimikan ng hatinggabi ang matinis na huli ng mga kuliglig na sinasalitan ng bahagyang ingit ng mga sangang ipinapaspas ng hangin.

Nahihimbing ang kalikasang naliligo sa mayang liwanag ng buwan.

—Isinusumpa ko sa iyo na ikaw ang una't huli kong pag-ibig.

—Kahi't na magkaibayo ang ating kalagayan? Tututol ang ama mo kapag natuklasan niya ang ating pagmamahalan.

—Maligaya ako sa iyong pag-ibig at hindi tututulan ng Papa ang anumang ikaliligaya ko.

—Pakakasal ka kay Lauro, Nora. Iyan ang pinagkasunduan namin ng kanyang ama.

—Nguni't Papa, hindi ko iniibig si Lauro. Hindi ako liligaya sa piling niya. May iba akong minamahal, unawain sana ninyo ako.

—Ano? Suwail na anak? Susundin mo ako o mananaog ka ritong pulubi.

—Papa, matitiis mo ba akong habang buhay na nagdurusa? Parang ninais ninyo ang aking kamatayan.

—Mabuti pa ngang makita kitang bangkay kaysa sa sumuway ka sa aking kagustuhan, kaysa sa bigyan mo ako ng kahihyan.

Sunud-sunod ang paghinto ng mga kotse sa harapan ng Villa Ramirez.

—Malaking kasalan ito. Kumbidadong lahat ang mayayaman. —anang isang lalaking nanood sa may labas ng bakurang bato.

—Dapat naman. Mayaman si Nora. Nag-iisang tagapagmana rin si Lauro. —ang susog ng katabi.

Isang lalaki ang humahangos buhat sa malaking bahay. Nagtata kang sumalubong ang mga nasa labas ng bakuran.

—Bakit? Ano ang nangyari?

—Malaking desgrasya. Uminom ng lason si (Sundan sa pahina 61)

iyong pagbabalik.

Saka lamang kumilos si Alberto. Pinangko ang babaing nawalan ng malay at saka isinakay sa isang taksi at dinala sa pagamutan. Nang malayo na ang sasakyang kinalululanan ni Alberto at ng babaing nawalan ng malay, ay mabilis na kumilos si Narda. Noon di'y sumakay sa isang bus na patungo sa kanilang nayon. Madilim-dilim na at masama ang panahon nang sapitin ni Narda ang kanilang nayon. Ang biglang-biglang pagbuhos ng malakas na ulan ay hindi nakapigil kay Narda upang di agad magtuloy sa kanila. Sinagasa ang lakas ng ulan. Nakapinid nang bahagya ang kanilang pinto nang dumating siya sa kanila at dahil, sa lakas ng ulan ay hindi napansin ni Herman ang kanyang pagdating. Papasok na lamang si Narda nang siya'y mapauntol sa bungad ng pinto at buhat doon ay napakinggan niya ang marahang tinig na namumuo ni Herman. Sumilip siya, nakita niyang nakaluhod ang asawa sa harap ng munti nilang dambana sa loob ng silid. Narinig niya ang dalangin ni Herman...

—Panginoon ko, —usal ni Herman habang nakatitig nang walang kakurap-kurap ang mga mata sa Birheng nasa dambana, —huwag Mo pong itulot na abutin ng kahi't anong sakuna ang mahal kong asawa, sapagka't magiging walang halaga sa akin ang buhay na ito kung siya'y...

—Herman, —ang narinig buhat sa mga labi ni Narda at nakita ni Herman na sumugod sa kanya ang asawa at boong higpit siyang niyakap, —Herman, ngayon higit sa lahat ko natalos na mahal kita...

—Narda, asawa ko... ulitin mo nga uli ang mga katagang iyon...

Isinubsob ni Narda ang kanyang ulo sa dibdib ni Herman at saka marahang nagsalita...

—Oo, Herman, ngayon ko nalamang mahal pala kita! At, patawarin mo ako kung ako ma'y nagkasala sa iyo.

Ibinilanggo ni Herman sa kanyang mga bisig ang katawang basang-basa ni Narda at saka marahang nagsalita...

—Narda, asawa ko... nalalaman ng Diyos na wala kang nagagawang anomang pagkakasala sa akin kaya hindi mo kailangan ang aking patawad!

Ipinikit ni Narda ang kanyang mga mata at saka malayang nagpakawala ng isang buntung-hininga. Ngayon niya natalastas na ang panaho'y isang mabuting guro, sapagka't nagmumulat ito sa mga nilikha sa matamis na KATOTOHANAN sa buhay. At, buhat noon ay natutuhan na niyang

iwaglit sa kanyang alaala ang tauhan ni Alberto, ang lalaking muntik nang siyang magbulid sa kanya sa bangin ng kapariwaraan

WAKAS

BUKAL ANG PAG-IBIG

(Buhat sa pahina 3)

Aling Nora.

—Ha! Susmaryosep!

—Parang baliw si Kabesang Tomas nang mabasa ang iniwang sulat ng anak. Ayun at pinagkakaguluhan ang mag-ama sa silid Patay na si Aling Nora. at si Kabesang Tomas ay hindi makausap.

—Kalamayin mo ang loob mo, Tomas, narilyan na iyan. Lalong mahirap ang pati ikaw ay maratay, —naaawang tinapik ng ka-

idigang manggagamot ang dalikat ng naghihinagpis na kabesa.

—Hindi mo nauunawaan. Tutol ang kalooban ni Norang mapakasal kay Lauro. Tinakot ko lamang siya, binantaang itatakwil kaya napahinuod. Iyon pala'y...

—Walang pinakahahangad ang sinumang magulang kundi ang ikapapanuto ng anak. Kaya huwag mong gaanong pag-iisipin ang nangyari na. Hindi na maibabalik ang nakaraan.

—Kay sama kong ama. Ako pa... ako pa ang naging dahil ng kamatayan ng aking anak.

Ang maputlang sinag ng nama-maalam na Araw ay tila bantulot pang lumisan mula sa pagkakatantay sa isang malungkot na la-

Mayo 27, 1953 BULAKLAK 61

rawan: Nag-uukol si Marcial ang nabigong katipán ng isang piping dalangin sa kaluluwa ng babaing nanatiling tapat sa kanilang sumpaan.

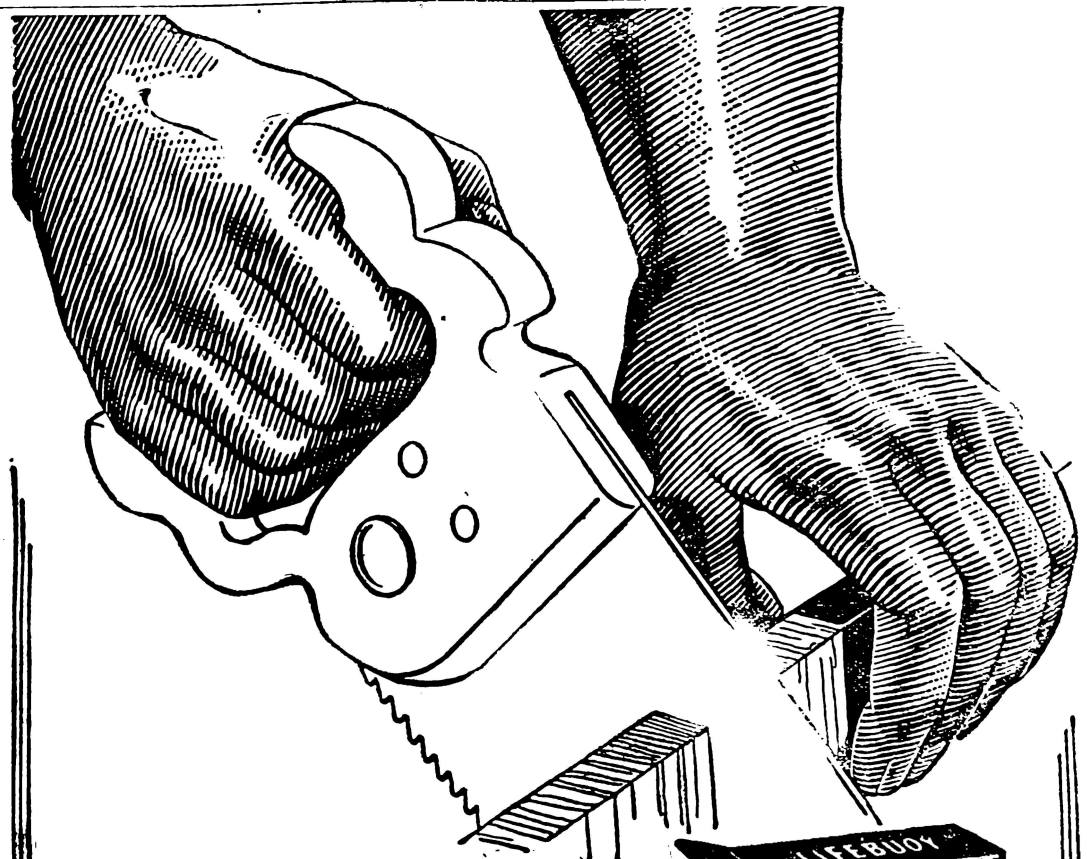
WAKAS

Maganda Ang Buhay...

(Buhat sa pahina 7)

Masuyo siyang hinalikan ni Angel sa pisngi. Isa-isang inilabas nito ang mga pagkaing dala: may ubas, mansanas, maming haling blskwit.

—May bagong pasyente pala rito, —puna ni Angel na matamang pinagmamasdan ang babaing bukod tanging walang dalaw. —Oo, kanina lamang siya rito.

*Mga Kamay na Gumagalaw
ay Narurumhan...*

at kung iyon ay marumi

iyon ay **NANGANGANIB** sa **MIKROBYO!**

**MAGHUGAS
ARAW ARAW**

sa pamamagitan ng

LIFEBUOY Health Soap

Ipinagsasanggalang kayo nito sa mga mikrobyong nasa dumi!